

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 625/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. augusta 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 T 46/2001 zo 7. septembra 2012 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 10/2013 z 25. februára 2014 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Tdo V 2/2015 z 30. septembra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. decembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 T 46/2001 zo 7. septembra 2012 (ďalej len „napadnutý rozsudok krajského súdu“) v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 10/2013 z 25. februára 2014 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Tdo V 2/2015 z 30. septembra 2015.

Z obsahu podania vyplýva, že sťažovateľ za porušenie označených práv považuje skutočnosť, že nebol upovedomený o začatí termínu verejného zasadnutia, na ktorom sa malo konať a rozhodovať o jeho odvolaní podanom proti napadnutému rozsudku krajského súdu, a zároveň toto verejné zasadnutie bolo vykonané bez jeho účasti a účasti jeho právneho zástupcu, pretože tento „*tzv. obhajca... nemal právoplatný mandát na zastupovanie*“. Sťažovateľ zároveň v závere svojho podania bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu, ktorý by ho mal zastupovať v konaní pred ústavným súdom.

Podanie sťažovateľa v predloženej podobe nemalo náležitosti ustanovené v § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), t. j. absentoval petit – návrh na rozhodnutie ústavného súdu, k podaniu neboli priložené označené rozhodnutia všeobecných súdov a sťažovateľ neuviedol žiadne údaje o tom, že spĺňa podmienky na ustanovenie právneho zástupcu. Vzhľadom na uvedené ústavný súd prípisom zo 14. júna 2016 upozornil sťažovateľa na nedostatky jeho podania a vyzval ho, aby v lehote 15 dní od doručenia tejto

výzvy oznámil ústavnému súdu, či trvá na podanej sťažnosti a ak áno, aby odstránil nedostatky vo svojom podaní, s tým, že ho zároveň informoval o zákonom predpísaných náležitostiach sťažnosti. Ústavný súd tiež upozornil sťažovateľa na to, že ak svoje podanie nedoplní v určenej lehote, ústavný súd ho odmietne podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľovi bola výzva doručená 17. júna 2016. Sťažovateľ však na uvedenú výzvu do určenej lehoty, a dokonca ani ku dňu predbežného prerokovania jeho podania na ňu nereagoval.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažnosť sťažovateľa neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde. Sťažovateľ dosiaľ neoznámil ústavnému súdu, či trvá na podanej sťažnosti, nedoplnil

petit sťažnosti, nedoručil v podaní označené rozhodnutia a predovšetkým nedoručil ústavnému súdu vyplnené tlačivo, ktoré mu bolo spolu s výzvou zaslané na preukázanie jeho osobných, majetkových a zárobkových pomerov na účelom preukázania, či spĺňa podmienky na ustanovenie právneho zástupcu.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatoval, že sťažnosť ani po predchádzajúcej výzve ústavného súdu neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde napriek tomu, že sťažovateľa poučil, aké náležitosti má obsahovať, a zároveň ho upozornil, že ak v určenej lehote sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže byť odmietnutá z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. augusta 2016